DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)
den 3 februari 2000 *

I mål C-12/98,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Audiencia Provincial de Palma de Mallorca (Spanien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Miguel Amengual Far

och

Juan Amengual Far,

angående tolkningen av artikel 13.B b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28),

* Rättegångsspråk: spanska.

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Schintgen samt domarna G. Hirsch (referent) och V. Skouris,

generaladvokat: A. La Pergola,

justitiesekreterare: R. Grass,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Spaniens regering, genom S. Ortiz Vaamonde, abogado del Estado, i egenskap av ombud,

— Frankrikes regering, genom K. Rispal-Bellanger, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och G. Mignot, secrétaire des affaires étrangères, samma avdelning, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom juridiske rådgivaren M. Díaz-Llanos, C. Gómez de la Cruz och E. Traversa, rättstjänsten, alla i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att den 18 mars 1999 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

med hänsyn till beslutet av den 24 september 1999 om att återuppta det muntliga förfarandet,

och efter att den 21 oktober 1999 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Audiencia Provincial de Palma de Mallorca har genom beslut av den 12 januari 1998, som inkom till domstolen den 20 januari samma år, i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG) ställt två frågor om tolkningen av artikel 13.B b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1, svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28, nedan kallat sjätte direktivet).

2 Frågorna har uppkommit i en tvist mellan Miguel Amengual Far, hyresvärd, och dennes bror Juan Amengual Far, hyrestagare, på grund av att den sistnämnde

vräkts från den affärslokal som han hyrde till följd av att han inte i tid hade erlagt den del av hyran som motsvarade mervärdesskatten.

3 Den hänskjutande domstolen undrar om mervärdesskatt skall tas ut vid uthyrning av affärslokaler.

4 Den nationella domstolen har uppgivit att det följer av artiklarna 4.2 b och 11.2 i lag nr 37/1992 av den 28 december 1992 att all uthyrning av affärslokaler i Spanien omfattas av mervärdesskatteplikt. I artikel 20.23 i samma lag görs undantag endast för "uthyrning som anses utgöra tjänster i den mening som avses i artikel 11 i denna lag... som avser följande:

a) ...

b) byggnader eller delar av byggnader som används uteslutande för boendeändamål, inberäknat garage och lokaler i anslutning till sådana byggnader, samt möbler som hyrs i samband därmed.

...".

5 Den nationella domstolen undrar emellertid om det går att genom lag nr 37/1992, utan att artikel 13.B b i sjätte direktivet därigenom åsidosätts, påföra uthyrning av affärslokaler uttag av mervärdesskatt.

6 Artikel 13.B b i sjätte direktivet har följande lydelse:

"Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande verksamheter från skatteplikt och fastställa de villkor som krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning och förhindra eventuell skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk:

a) ...

b) Utarrendering och uthyrning av fast egendom, dock icke för

1. tillhandahållande av logi, såsom detta definieras i medlemsstaternas lagstiftning, inom hotellbranschen eller branscher med liknande funktion, däribland tillhandahållande av logi i semesterbyar eller på område som iordningställts för användning som camping-platser,

2. uthyrning av lokaler och platser för parkering av fordon,

3. uthyrning av varaktigt installerad utrustning och maskiner,

4. uthyrning av boxar.

Medlemsstaterna kan besluta om ytterligare begränsningar av detta undantag.

7 Audiencia Provincial de Palma de Mallorca, som ansåg sig behöva en tolkning av gemenskapsrätten för att kunna avgöra tvisten, beslutade att vilandeförklara målet och att ställa domstolen följande tolkningsfrågor:

"1. Har artikel 13.B i direktiv 77/388/EEG införlivats på ett riktigt sätt genom den spanska mervärdesskattelagen i vilken det föreskrivs att skatt skall betalas på all uthyrning av fast egendom där ekonomisk verksamhet bedrivs?

2. Om artikel 13.B i direktiv 77/388/EEG inte har införlivats på ett riktigt sätt, är då den gemenskapsrättsliga bestämmelse, där det som en allmän regel

föreskrivs att uthyrning av fast egendom skall vara undantagen från mervärdesskatt, direkt tillämplig?"

Den första frågan

8 Den nationella domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i om artikel 13.B b i sjätte direktivet tillåter medlemsstaterna att genom en allmän regel påföra uthyrning av fast egendom mervärdesskatt och att, som undantag, föreskriva att endast uthyrning av fast egendom för boendeändamål skall befrias från uttag av mervärdesskatt.

9 Inledningsvis har den spanska regeringen uppgivit att artikel 13.B b andra stycket i den spanska språkversionen av sjätte direktivet har givits en felaktig avfattning, i den mån som det av bestämmelsen förefaller som om medlemsstaterna har rätt att utsträcka tillämpningsområdet för skattebefrielse till andra fall.

10 I det avseendet konstaterar domstolen, såsom generaladvokaten har gjort i punkt 7 i sitt förslag till avgörande av den 18 mars 1999, att det framgår av de andra språkversionerna av artikel 13.B b i sjätte direktivet samt av det sammanhang som denna ingår i att det andra stycket i artikeln tillåter medlemsstaterna att föreskriva ytterligare undantag från tillämpningsområdet

för det undantag som fastslås för uthyrning av fast egendom (se i det avseendet dom av den 15 december 1993 i mål C-63/92, Lubbock Fine, REG 1993, s. I-6665, punkt 13).

11 Den hänskjutande domstolen undrar emellertid om lag nr 37/1992 får påföra uthyrning av fast egendom som inte används för boendeändamål mervärdesskatt, varigenom mervärdesskatteplikten för uthyrning av fast egendom för näringsverksamhet kommer att följa av tillämpningen av en allmän regel och inte av ett undantag från den allmänna regel om befrielse från mervärdesskatteplikt som föreskrivs i artikel 13.B b i sjätte direktivet.

12 Domstolen erinrar i det avseendet om att enligt artikel 189 tredje stycket i EG-fördraget (nu artikel 249 tredje stycket EG) binder ett direktiv varje medlemsstat till vilken det är riktat med avseende på det resultat som skall uppnås medan det överlåter åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt.

13 Dessutom framgår det av ordalydelsen av artikel 13.B b och 13.C i sjätte direktivet att detta lämnar medlemsstaterna ett stort utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om befrielse eller beskattning av de berörda transaktionerna.

14 Det saknar således betydelse om en medlemsstat, som anser det vara lämpligt att alltid ta ut mervärdesskatt vid uthyrning av fast egendom som inte används för boendeändamål, uppnår detta resultat genom en allmän regel som påför all uthyrning av fast egendom mervärdesskatt och som endast föreskriver undantag för fast egendom som används för boendeändamål eller om den uppnår sagda resultat genom undantag från en allmän regel om skattebefrielse för uthyrning av fast egendom.

15 Svaret på den första frågan blir således följande. Artikel 13.B b i sjätte direktivet tillåter medlemsstaterna att genom en allmän regel påföra uthyrning av fast

egendom mervärdesskatt och att, som undantag, föreskriva att endast uthyrning av fast egendom för boendeändamål skall befrias från uttag av mervärdesskatt.

Den andra frågan

16 Med beaktande av det svar som givits på den första frågan saknas skäl att besvara den andra frågan.

Rättegångskostnader

17 De kostnader som har förorsakats den spanska och den franska regeringen samt Europeiska gemenskapernas kommission, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 12 januari 1998 har ställts av Audiencia Provincial de Palma de Mallorca — följande dom:

Artikel 13.B b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund tillåter medlemsstaterna att genom en allmän regel påföra uthyrning av fast egendom mervärdesskatt och att, som undantag, föreskriva att endast uthyrning av fast egendom för boendeändamål skall befrias från uttag av mervärdesskatt.

Schintgen Hirsch Skouris

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 3 februari 2000.

R. Grass

Justitiesekreterare

R. Schintgen

Ordförande på andra avdelningen